

Не стига ли да търпимъ
Толкози години?
Нѣка бързамъ да вървимъ
Съ нашитѣ роднини.
Тѣ са біятъ, лѣжътъ в' кръвь,
А дълбоко нашій левъ,
Засналъ въ долини. (2)

Кат' си слушамъ грѣмень гласъ
Нѣка всеѣки нѣмѣе,
О, я чуите той за насъ
С' каквы думы пѣе:
Българино, спишь ли оц'?
Нѣмали за тебъ пушка и ножъ?
Цѣль свѣтъ ти са смѣе.
Съ ножъ си ималъ нѣвга честь,
Съ ножъ си іж изгубилъ.
Съ ножъ ще іж добіешъ днесъ.
Ако си са събудилъ,
Твойта слава е въ голъ мечъ,
Твоіж животъ убить вechь,
Стига си са чудилъ.

Маршъ.

Драга наша бжценію,